

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. De Virtute quæ est opposita vitio Avaritiæ. Ad hæc Virginis Matris
verba, Esurientes implevit bonis, & divites dimisit inanes. Omnis copia
quæ Deus non est, egestas censenda est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

FERIA QUINTA.

DE VIRTUTE QUÆ EST OPPOSITA VITIO AVARITIÆ.

*Deposuit potentes de sede: & exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis, & Divites dimisit
inanes. LUC. I.*

VERITAS PRACTICA.

Omnis copia quæ Deus non est, egestas censenda est.

RATIO EST, Quia non nisi egestas censeri debet illa copia qua nihil prodest viro copioso, in summa ejus necessitate.

Sed talis est copia qua Deus non est.

Ergo egestas censenda est; Ac proximè nihil divitiarum sine Deo.

I. PUNCTUM.

PERGIT magnificare Dominum Beatissima Virgo, & in ejus magnificentie commendationem adducit quod potentiores quosque humiliet, eosque præcipue qui suis præfidentes divites, seminus voluntarie Deo subijciunt, quasi minus ab illo dependeant: sed miseri tandem co inopia & calamitatis rediguntur, ut cum abundantiores se putabunt, egentiores se sentiant. Quod & passim Scriptura commemorat, *Quoniam divites sicut flos sæni transibit, exortus est enim sol cum ardore, & arefecit fœnum, & flos ejus decidit & decar vultus ejus deperit, ita & divites in itineribus suis marcescet.*

*Jacob. 1.
Is. 40.
Bar. 3.*

*Lib. 10.
Conf. 8*

Hinc illa est celeberrima Veritas, ex S. Augustino de prompta, *Quod omnis copia qua Deus non est, egestas est.* Id est, omnia terrena, temporalia, & humana, si tantum in se considerentur, nec ad Deum, & ad salutem æternam referantur, non sunt veræ divitiæ, sed mera inopia, miseria & egestas; Unde ad Veri-

tatis praxim, sequitur, sic advertendum esse animam ab illis bonis terrenis, ut in solis spiritualibus & æternis acquiescamus. Sic autem Veritas declaratur.

Quæcunque tandem sit rerum humanarum copia & abundantia, si possessori suo nihil prodest in summa ipsius necessitate, profectò non nisi egestas & inopia censenda est; ut si quis abundet rebus quæ pultum profus habent usum in ea mundi parte ubi vitâ agit; Nonne hæc rerum abundantia tunc erit illi inutilis, & mera inopia? Sic alius abundet prædiis, peculium inde proventum, nullam pecuniam, nec ullum deniq; reditum recipiat, quo se sustentare possit; nonne illa prædiorum copia, egestas est? Abundet alius pecuniis, nec panem aut ullum alimentum sibi comparare possit, ut accidit in oblecta civitate; nonne illam pecuniarum copiam, tunc meram inopiam & egestatem dixeris? Abundet denique paucibus & alimentis, morbo autem vel capivitate ita detineatur, ut cibo uti nullo queat, sicque fame intereat; nonne tum inopiam reputabis quâlibet copiam? Quid mihi divitiarum, inquit Poeta, si non concedatur usus? sic nosse Sapiens, *Quid prodest stulto habere divitias, cum sapientiam emere non possit?* Quia scilicet ad hunc est. Cui nihil profunt divitiæ, vel potius quasi diceret, nihil profunt stulto divitiæ, cum is etiam non possit stultus, nec iis se stultitiam liberare.

Prov. 17

Pater itaque quam vera sit universim prima propositio; Atque in istis sensibilibus, satis ex se notis, utile est aliquando immorari, ut inde ad interna & æterna quæ sunt, minus ex se cogni-

cognita, facilius deveniamus. Sic nos sæpe Deus instruit, *Ve non prius quod spirituale est; sed quod animale, deinde quod spirituale*, ut ait Apostolus. Unde & Dominus: *Adhuc & vos sine intellectu estis?* quando scilicet ex illis cogitis, ad incognita non pertransitur, Nunquid hoc tibi posset obijcere?

II. PUNCTUM.

Sed talis est copia qua Deus non est, Id est, quicquid sit quod habeas, nisi habeas illam divinam Gratiã, per quam Deus nobiscum habitat, & nos cum illo; per quam Filij Dei sumus, & heredes eius, coheredes autem Christi; Nisi habeas virtutes & opera quæ sunt necessaria ad Gratiã illam conservandã, illamque hæreditatem aliquando consequendam: Nihil habes quod tibi profit in tua summa necessitate. Nam hæc est tua summa necessitas, *Salvum & beatum esse*, cui necessitati nihil profunt divitiæ, nisi fuerint fructuosæ propter Deum impensæ: nihil profunt dignitates, nihil doctrina, nihil artes, nihil auctoritas, nihil denique aliud quam quod spirituale est & divinum. *Quid nobis*, inquit, *profuit superbia? aut divitiarum jactantia quid contulit nobis?* transierunt illa tanquam umbra, & tanquam nuncius percurrens, & tanquam navis qua pertransit fluctuantem aquam, aut tanquam avis qua transuolat in ære, aut tanquam sagitta emissa in locum destinatum, divisus aer in se continuo reclusus est, ut ignoretur transitus illius: sic & nos nati convivio deservimus esse, & virtutis quidam nullum signum valimus ostendere; in malignitate autem nostra consumpti sumus, Talia dixerunt in inferno hi qui peccaverunt, quoniam spes impij tanquam lanugo est qua à vento tollitur & tanquam spuma gracilis qua à procella dispergitur, & tanquam fumus qui à vento diffusus est; & tanquam memoria hostiis u-

nus diei pratererunt. Iusti autem in perpetuum vivunt, & apud Dominum est merces eorum.

Utinam ex his sapieres & intelligeres, ac novissima provideres. Deut. 32.

III. PUNCTUM.

OMNIS igitur copia qua Deus non est, egestas censenda est; Quandoquidem copioso illi viro nihil prodest in summa sua necessitate; unde & Job aptissime; *Dives cum dormierit, nihil secum auferet; aperiet oculos suos & nihil inveniet; apprehendet eum quasi aqua inopia; nocte opprimit eum tempestas*, Et Sapiens de eodem divite seu de quovis affixo rebus humanis; *Laborare non cessat, nec satiantur oculi eius divitijs, nec recogitat dicens, Cui laboro, & fraudo animam meam bonis?* Certe quando hoc unum esset, quod idem Sapiens toties ingeminat, nihil ex humanis rebus esse, quo animus hominis satiari & refici possit, satis esset ad indicandum, quàm sint egena omnia; & omnis copia, quæ Deus non est, quam sit mera egestas, cum solus Deus animum possit expleri: sed quia paucis hæc sapiunt, multis vero terrena & caduca, ut descebat Apostolus; Animadvertant hi saltem, quò tandem abitura sint omnia! quis eorum finis & exitus! quid in morte, quid in iudicio, quid ad felicem æternitatem magis juyet humilitas an gloria? paupertas an divitiæ? voluptas an delicia? *Vir insipiens non cognoscat, & stultus non intelliget hæc*. Nimirum hic est stultus, qui se beatum & felicem prædicat & cui à Deo dicitur, *Stulte, hac nocte animam tuam repetunt à te, qua autem parasti cuius erunt?* sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives.

O sæpe inculcanda verba!

ó sæpe iteranda sententia!

Vide Verbo, Divitiã, Avaritiã,